एकादमं मनस्तप देवा वैकारिकाः स्राताः। श्रोचं त्वक्चस्वी जिल्ह्या नासिका चैव पच्चमी ॥ ५०॥ शब्दादीनामवाश्यर्थं बुद्धियक्तानि वच्यते । पादी पायुरुपस्थय इस्ती वाक् पष्टमी भवेत्॥ ५१॥ गतिर्विसर्गो द्यानन्दः शिल्यं वाकाञ्च कर्मा तत्। बाकाशं शब्दमाचन्तु स्पर्शमाचं समाविशत्॥ ५२॥ दिगुणो जायते वायुस्तस्य स्पर्शी गुणी मतः। रूपन्तर्यवाविश्वतः शब्दस्पर्शगुखावुभी ॥ ५३॥ दिगुणस्तु ततश्वाग्निः स शब्दस्पर्शरूपवान्। शब्दः स्पर्शस रूपच रसमाचं समाविशत्॥ ५८॥ तसाचतुर्गुषा द्यापो विज्ञेयास्ता रसात्मिकाः। शब्दः स्पर्शेष्ठ रूपच रसो गन्धं समाविशत् ॥ ५५ ॥ संइता गन्धमाचेण ऋारखंस्ते महीमिमां। तसात् पच्चगुणा भूमिः स्थूला भूतेषु दृश्यते ॥ ५६॥ शान्ता घोराख मृढाख विश्वेषास्तेन ते सृताः। परस्परानुप्रवेशाहारयन्ति परस्परं ॥ ५७ ॥ भूमेरन्तस्विमं सर्वे जीकाजीकं घनाइतं। विशेषाखेन्द्रियग्राद्या नियतत्वाच ते सृताः ॥ ५८ ॥ गुणं पूर्वस्य पूर्वस्य प्राप्तुवन्युत्तरोत्तरं । नानावीर्याः पृथम्भूताः सप्तैते संइतिं विना ॥ ५८ ॥ नाश्रज्ञावन् प्रजाः स्त्रष्ट्रमसमागस्य कृष्ट्याः। समेत्यान्योन्यसंयोगमन्योन्यात्रविनय ते ॥ ६०॥